

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE N° 275

Op 5 December 1902 stelde Armand Heins in de rubriek "Schilderijen - Schilderijmuseum, n° 120 - XVIIe eeuw" in het Frans een fiche op over

Sint-Hyacinth en de Maagd, door N. Liemaekere.

Het onderwerp van dit groot doek (3,10 x 1,90) slaat op de woorden van de Maagd aan Hyacinth geschreven op een vlottend vaantje dat gehouden wordt

door drie engelen "*Verblijdt u lieven zoon Hyacinth, wat ghij van mijn zoon verzoekt sult ghij door mij verkrijgen*". Deze garantie dat hij zal verhoord worden, werd aan onze heilige gegeven op de dag van Maria-Hemelvaart in een droombeeld waarmee hij begunstigd was (1).

De schilder heeft deze voor-spraak op een zeer gelukkige wijze voorgesteld: rechts op de achtergrond, binnen, nabij een schouw, een zieke die omringd wordt door vrouwen, aanschouwt biddend de verschijning van Sint-Hyacinth die haar de Eucharistie toont. Op de voorgrond is de heilige in het habijt van de Dominicanen, neergeknield met open armen en draait het hoofd naar de Maagd op een troon gezeten in de wolken. Deze laatste waarvan de rechterhand naar de hemel geheven is, de linker reikt

naar de heilige met zijn gouden scepter. Het hoofd van de Maagd is versierd met een diadeem, een wijde witte mantel met een gouden gesp valt met tal-

rijke plooien over een blauw kleed. Rondom haar in een warboel van kleuren, in een charmante houding, zingen engelen die zich begeleiden met muziekinstrumenten.

Het uiterlijk van de Maagd wijst op een echte zorg voor de realiteit en de grote gelijkenis met hoofden van dezelfde figuren in de werken weergegeven op de fiches 35, 274 en 276 laten toe te denken dat de schilder dikwijls het zelfde model liet poseren, misschien zijn vrouw. Hetzelfde geldt voor de kinderkoppen die overal in deze werken een uitgesproken familiaal air vertonen, wat er ons toebrengt te denken dat de kinderen van de schilder hem inspireerden in al zijn composities. Hij geeft hen een zeer bijzondere glimlach en men ziet dat hij er genoeg in scheidt zijn doeken ermee te versieren.

De werken van Roose hebben een charmante gemoedelijkheid. Niets conventioneels in de houdingen en het streven naar realiteit, en met kalme ongedwongen penseelstreken geeft hij bevalligheid aan zijn modellen.

Dit doek is waarschijnlijk uitgevoerd voor de oude Dominicanenkerk waar een altaar gewijd was aan Sint-Hyacinth en waarvan de paters de relikwieën bezaten. Het is vermeld onder het N° 340 in de lijst van de schilderijen die samengebracht werd in de bewaarplaats van Baudeloo in 1797 (2).

Noten

(1) Ch. Carlier: *Caractéristiques des Saints* (Paris 1867), t. 1, p. 112.

(2) Ch. Piot: *Rapport sur les tableaux enlevés à la Belgique en 1794* (Bruxelles 1883, p. 206.
